

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
TÒA-THÁNH TÂY-NINH



Lời Thuyết Đạo
của ĐỨC HỘ PHÁP

**Ý NGHĨA SỰ HÌNH THÀNH
CÁC CƠ QUAN TRONG
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ**

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2016
hai • không • một • sáu

Ebook được làm theo ẤN-BẢN phổ biến trên Website của **DAOCAODAI.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi email vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **BAN TỐC KÝ TÒA-THÁNH TÂY-NINH, BAN PHỤ TRÁCH KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAI.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 09/08/2016

Tâm Nguyên

Lời Thuyết Đạo
của **ĐỨC HỘ PHÁP**

**Ý NGHĨA SỰ HÌNH THÀNH
CÁC CƠ QUAN TRONG
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ**

Tài-liệu do **Ban Tốc-Ký**
Tòa-Thánh Tây-Ninh ghi chép và sưu-tập.

MỤC LỤC

▪ THÁNH THƠ của ĐỨC THƯỢNG-SANH	7
▪ LỜI TỰA	9
▪ LỜI TRẦN THUYẾT	11
▪ LỜI CHÚ CỦA NGƯỜI SOẠN	13
01 LỊCH SỬ THÀNH LẬP HỘI THÁNH PHƯỚC THIÊN HIỆP THIÊN ĐÀI	17
02 LỄ KHÁNH THÀNH ĐỀN THỜ PHẬT MẪU TẠI TRƯỜNG QUI THIÊN	21
03 LỄ KHÁNH THÀNH TÂN DÂN THỊ “QUI THIÊN”	27
04 TRÍ HUỆ CUNG THIÊN HỈ ĐỘNG LÀ CỬA THIÊN LIÊNG HẰNG SỐNG CỦA CÁC ĐẰNG CHƠN LINH	31
05 LỄ KHÁNH THÀNH NỮ ĐÁU SỰ ĐƯỜNG	35
06 HỘI VỀ VẤN ĐỀ PHẠM PHỦ TỪ	39
07 LỄ KHÁNH THÀNH ĐỀN BÁO QUỐC TỬ	43
08 CÁI QUÍ TRỌNG CỦA ĐẤT THÁNH ĐỊA	47
09 KHÁNH THÀNH VĂN PHÒNG BAN QUẢN TRỊ CHỢ LONG HOA	49
10 PHỦ DỤ TRONG LỄ KHÁNH THÀNH VĂN PHÒNG BAN QUẢN TRỊ LONG HOA THỊ	51

**THÁNH THƠ của ĐỨC THƯỢNG-SANH
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ**

Tứ Thập Ngũ Niên

TÒA THÁNH TÂY NINH

HIỆP THIÊN ĐÀI

V/P: THƯỢNG SANH

Số: 121 / TS

THƯỢNG SANH

CHƯỜNG QUẢN HIỆP THIÊN ĐÀI

Kính Gởi: Hiền Huynh HIỂN PHÁP CHƯỜNG
QUẢN BỘ PHÁP CHÁNH

Tham chiếu: Quý Thánh Thơ số 15/ DS ngày
12-6-1970

Kính Hiền Huynh,

Theo đề nghị của Hiền Huynh tôi chấp nhận cho Ban Đạo Sử xuất bản để phổ biến những bài Thuyết Đạo tại Tòa Thánh của ĐỨC HỘ PHÁP từ năm 1946 đến năm 1955.

Những bài giảng được chọn để ấn hành phải có sự kiểm duyệt của Ban Kiểm Duyệt Kinh Sách.

Nay Kính

Tòa Thánh, ngày 14 tháng 5 Canh Tuất

(dl 17-6-1970)

THƯỢNG SANH

(ấn ký)

LỜI TỰA

NHỮNG BÀI THUYẾT-ĐẠO TRONG QUYỂN SÁCH NÀY LÀ LỜI VÀNG NGỌC CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP, một vị Giáo-Chủ của Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ, một bậc Vĩ-Nhân của thế hệ; nên một Ủy-Ban sưu tầm và biên tập thành tập có Đức THƯỢNG-SANH chấp thuận, để xúc tiến việc sưu tầm biên tập và ấn hành các bài Thuyết-Đạo ấy. Nay cuộc sưu tầm và biên tập đã có kết quả mỹ mãn, nên Ủy-Ban đem ra ấn hành cho toàn đạo được lãnh hội lời vàng ngọc nói trên.

Trong Ban Đạo-Sử của Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ đã có sẵn một thư viện tàng trữ các loại kinh sách cổ kim đông tây cho các nhà khảo cứu và toàn Đạo có thêm tài liệu, những quyển “*Lời Thuyết Đạo*” của Đức HỘ-PHÁP sẽ lưu trữ vào Thư-Viện này để chư độc giả đến xem.

Đức HỘ-PHÁP là một trong các vị tiền bối khai sáng nền Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ, đã thực hiện trước hết chủ thuyết Tam-Lập: “*Lập Đức, Lập Công, Lập Ngôn*”.

Về lập đức: thì Đức Ngài là người đầu tiên đã nghe theo tiếng gọi Thiêng-Liêng mà khai sáng mới Đạo cho toàn sanh chúng được chung hưởng hồng ân của ĐỨC-CHÍ-TÔN (NGỌC-- HOÀNG -THƯỢNG- ĐẾ).

Về lập công: thì Đức Ngài vừa lập đức vừa lập công trong việc khai sáng. Từ cái không làm ra cái có, bắt gió nắn hình tạo thành một đại nghiệp Đạo ở cõi thế này.

Nếu Ngài không phải là một Đại-Đức thì làm sao thành công được?!

Về lập ngôn: thì Đức Ngài lưu lại lời vàng tiếng ngọc trong các bài Thuyết-Đạo mà chúng ta đang thưởng thức và còn nhiều lời giáo huấn cao siêu khác nữa mà chư quý độc giả và toàn Đạo nên lưu ý.

Nhơn danh Hiến -Pháp Hiệp-Thiên-Đài kiêm Trưởng Ban Đạo Sử, tôi xin trân trọng giới thiệu cùng quý độc giả bốn phương quyển sách quý giá này đáng được lưu niệm mãi mãi.

Trân trọng kính chào.

Hiến-Pháp TRƯỞNG HỮU ĐỨC.

LỜI TRẦN THUYẾT

MỠI LẦN LY LOẠN LÀ MỠI LẦN THƯ TỊCH BỊ LÀM MỒI CHO BINH LỬA. NHÌN VÀO LỊCH sử: những vụ “*Phản-Thư*”, những vụ chiếm đoạt thư tịch đã xảy ra như một hệ luận trước những biến cố. Tình trạng này đã kéo dài qua các thời đại, ấy là biện pháp của những kẻ mạnh nhắm vào mục đích thực hiện chính sách ngu dân và đồng hóa triệt để.

Những kinh nghiệm đau thương ấy là nguyên nhân thúc đẩy chúng tôi cố gắng thực hiện công việc sưu tập những tài liệu này.

Chúng tôi nghĩ rằng: *“Nếu tài liệu kinh sách chỉ được tập trung tàng trữ vào một chỗ, tránh sao cho khỏi bị hủy diệt khi kẻ cường quyền đến cướp phá”*. Do đó chúng tôi quyết định quay ra nhiều bản để gửi đến, và ký thác vào những tâm hồn trung kiên với Đạo, những người dám chết để bảo tồn những tiếng nói của Đấng thay Trời dạy Đạo.

Nếu một may thay thời cuộc lại biến thiên, có thể các cuộc phản thư lại tái diễn, thì thiết tưởng trong số tài liệu này vẫn còn có nhiều người nhiệt tâm gìn giữ được vẹn toàn

Đây không phải là việc làm của một cá nhân hay một đoàn thể, nhưng là sự đóng góp chung của những người vô danh nguyện đem hết năng lực của mình để phụng sự cho lý tưởng bảo tồn truyền thống giáo lý của Đạo. Trong

khi quyển tài liệu này đến tay Quý vị thì cũng đã có người vì quá háng say trong công việc thực hiện lý tưởng mà đã phải ngã gục vì kiệt sức.

Việc làm của chúng tôi không phải là một ý nghĩ nông nổi của một sớm một chiều, nhưng là một hoài bão trong suốt thời gian ly loạn. Chúng tôi hằng cầu nguyện ĐỨC CHÍ TÔN và PHẬT MÃU ban bố phúc lành sớm gặp dịp may để thực hiện hoài bão ấy.

Ngày nay chân trời đã rạng tỏ, ý nguyện đã đặc thành

Chúng tôi xin hiến dâng trọn vẹn cho Hội Thánh tất cả những tài liệu mà chúng tôi đã ghi chép, góp nhặt sau bao nhiêu năm theo đuổi mục đích bảo tồn những lời vàng tiếng ngọc của Đức HỘ PHÁP.

Từ đây bản quyền sẽ tùy thuộc hoàn toàn vào Hội Thánh. Kính xin hội Thánh cho kiểm duyệt và ấn hành, để cho mọi người đều được nghe lời dạy dỗ đầy yêu ái của Đức HỘ PHÁP đã dành cho chúng ta trong thời gian Đức Ngài còn tại thế.

Tòa Thánh, ngày 28 tháng 8 năm Bính-Ngo (dl
12-1-1966)

BAN TỐC KÝ

LỜI CHÚ CỦA NGƯỜI SOẠN

KÍNH THƯA: CHƯ HUYNH, TỬ, MUỘI CÙNG CÁC BẠN ĐỒNG MÔN.

ĐỨC HỘ PHÁP PHẠM CÔNG TẮC lúc còn sanh tiền Ngài đã để lại nhiều lời vàng tiếng ngọc dạy dỗ chúng sanh qua các buổi thuyết Đạo.

Nay kẻ hậu sinh được may duyên học Đạo với Đấng Thiên Tôn qua các bài Thuyết Đạo từ quyển I đến quyển VI (từ năm 1946 đến năm 1955 do Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh ấn hành), trong những bài giảng này, Đức Ngài đã giáo hóa rất nhiều chủ đề về Đấng Thượng Đế, Tôn Giáo, Nhân Loại... theo dòng thời gian của từng thời kỳ lịch sử.

Với lòng tôn kính Đức Tôn Sư, con xin được sắp xếp các bài giảng theo từng chủ đề để con và các bạn đồng môn dễ dàng sưu khảo trên đường tu học.

Thành kính cầu nguyện Đức Tôn Sư luôn luôn dẫn dắt chúng con trên đường phụng sự.

Kính bút



01 LỊCH SỬ THÀNH LẬP HỘI THÁNH PHƯỚC THIÊN HIỆP THIÊN ĐÀI

Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Văn Phòng Hội Thánh Phước Thiên kỳ lễ Khánh Thành Dinh Thự Ngày 12 tháng 1 năm Ất Mùi)



N GÀY NAY LÀ NGÀY LỄ KHÁNH THÀNH CÁC DINH THỰ CÙNG TRONG CUỘC LỄ KHÁNH Thành Đền Thánh.

Khởi đầu Bản Đạo đi viếng các Dinh Thự nơi Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, Bản Đạo chỉ đến viếng chớ không thuyết Đạo, đến đây là Văn Phòng Hội Thánh Phước Thiên, Bản Đạo cho toàn Chức Sắc đương quyền Hành Chánh Đạo được rõ mục đích của Hội Thánh

Phước Thiện do đâu mà sản xuất, bởi trong Pháp Chánh Truyền Chí Tôn lập Hội Thánh Hiệp Thiên Đài, Hội Thánh Cửu Trùng Đài mà trước khi Chí Tôn đến giao truyền mới Đạo là Thiên Điều đã định mở cửa Thập Nhị Khai Thiên đặng đem cờ cứu khổ để tại mặt thế này mà cứu vớt toàn cả Cửu nhị ức nguyên nhân con cái của Ngài. Chí Tôn giao phó cho Hiệp Thiên Đài mà trong Chức Sắc Hiệp Thiên Đài chỉ có 15 Ngài Thập Nhị Thời Quân với Thượng Phẩm, Thượng Sanh và Bản Đạo; trong 15 thì có 4 – 5 ngài lãnh lĩnh mà thôi. Đức Chí Tôn kêu anh Cao Thượng Phẩm lãnh trách nhiệm lo cứu thế kế anh Qui Thiên để lại cái gánh nặng nề cho Bản Đạo, Bản Đạo đã thường nói hôm ngày chúc xuân và nơi Đại Đồng Xã, Hội Thánh Cửu Trùng Đài của Giáo Tông, Hội Thánh Phước Thiện của Hộ Pháp tức là Hiệp Thiên Đài đó vậy. Hội Thánh Phước Thiện là thay thế cho Hiệp Thiên Đài lo cứu khổ để giải khổ cho toàn cả nhơn loại, mà Hiệp Thiên Đài chỉ có lãnh lĩnh 4 – 5 vị làm sao lập thành cơ cứu khổ được cái Bí Pháp, chi Pháp Chí Tôn đưa ra biểu phải làm mà trong Pháp Chánh Truyền không có định, Bản Đạo chỉ lấy bài Thi văn của Đức Chí Tôn dạy mà lập thành dấu cho cả chơn hồn đã siêu lạc nơi nào sau này cũng phải nơi cửa Phạm về cùng Ngài.

Bài thi văn như vậy:

*Tinh ngộ xá thân tại Phạm Môn,
Khuyến tu hậu nhứt độ sanh hồn,
Vô lao bất phục hồi Chơn mạng,
Tinh thế kỳ thân đắc Chánh tôn.*

Vì bài Thi văn của Đức Chí Tôn dạy đó mà Bản Đạo mới lập ra Phạm Môn có Phạm Môn rồi mới có sản xuất Thập Nhị Đẳng Cấp Thiêng Liêng thì không thế nào lập thành Hội Thánh Phước Thiện được, bởi chữ Phạm Môn là Phật, Phạm Môn là cửa Phật chứ không phải Phạm là họ Phạm; buổi đó cũng có nhiều tiếng phân vân nói Bản Đạo lập Phạm Môn tức là lập theo họ Phạm của Bản Đạo, Bản Đạo cũng như tấm bình phong đứng giữa húng chịu. Sao Bản Đạo không đầu kiếp các nơi họ Nguyễn, họ Trần mà đến ngay nhà họ Phạm mà để khiến cho Bản Đạo phải chịu oan ức. Những tiếng phân vân ấy, Bản Đạo cũng chẳng màng, cứ lo cho kỳ được, bởi vì sự công chánh Bản Đạo đứng giữa đây Bản Đạo phải nói **Bản Đạo nói thiệt cả sự nghiệp của Đạo còn tồn tại đây là do nơi tay của Phạm Môn** nếu không có Phạm Môn thì Bản Đạo không đứng vững, Đức Chí Tôn đã định cho Bản Đạo thu 72 vị Môn Đệ mà chia ra hành sự 36 – 37 vị, buổi đó Thầy trò chịu cực khổ tâm phương để tạo nghiệp mà bị chúng sanh đánh đổ đến đổi vận lương thực lục tinh đem về Tòa Thánh mà cũng bị ngăn cản quyết bỏ đói cho chết, mà tội nghiệp thay họ không thối chí ngã lòng, cứ cương quyết theo Bản Đạo cho đến ngày lập thành Hội Thánh Phước Thiện. **Thật nỗi khổ tâm của anh em Phạm Môn chỉ lấy hai bàn tay trắng mà tạo nên sự nghiệp cho Đạo, họ chỉ bắt gió nắm hình, lấy không làm có** ngày nay Cơ Quan Cứu Khổ đã thành tướng nơi Hội Thánh Phước Thiện các trách nhiệm trọng yếu phải lo hiện trước mặt gần đây là Bảo Cô Nhi bên kia là Khách Đình về mặt Tang Tế đều phải lo mọi hình thức nên Bản Đạo nói mấy người mà về

ở nơi Tòa Thánh liệu lo bề uống thuốc mạnh thì thôi, coi bộ nhắm bề không mạnh liệu bề không kham họ sẽ đem bỏ đại tại Khách Đình cho Hội Thánh chôn cất làm sao thì làm, đã vậy mà còn phải lo tạo hình tướng vĩ đại. Bản Đạo nói cái vĩ đại của nó chớ không có nói cái nhỏ với kia là Trí Huệ Cung cũng bảo giá phụ giành cho người giá phụ cũng là Nữ Phái chơn tu tức là nhà Tu của Nữ Phái.

Trên một hình tướng đang khởi tạo là Vạn Pháp Cung trên núi nhà Dưỡng Lão tức là nhà Tu của Nam Phái. Cả hình tướng ngày nay đã biểu lộ trước mặt toàn cả nhơn sanh ai ai họ cũng đều cảm kích hồi trước kia có tướng mà không có hình, ngày nay hình tướng nên được thì sự tiến hóa của Hội Thánh Phước Thiện từ đây sẽ vững chắc không còn lại một trở lực nào mà làm cho cơ cứu khổ của Chí Tôn phải ngưng bước và Bản Đạo sẽ cho Hội Thánh Phước Thiện hay rằng: Từ đây Hội Thánh Phước Thiện sẽ được bảo đảm.

02 LỄ KHÁNH THÀNH ĐỀN THỜ PHẬT MẪU TẠI TRƯỜNG QUI THIỆN

Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo – Ngày 16 và 17 tháng 7 năm Mậu Tý (1948)

ĐỨC HỘ PHÁP VÀO ĐỀN THỜ LÀM LỄ PHẬT MẪU LINH VỊ CHƯ THÁNH BẠCH VÂN VÀ CỬU VỊ Nữ Phật xong lên lầu triều bái Đức Chí Tôn, xem lầu chuông và lầu trống. Đức Ngài trở ra, cả đoàn rước đến Hộ Pháp Tịnh Đường nghỉ ngơi, trước mặt Bàn Cai Quản Trường Qui Thiện và Chư Vị cầm quyền Hội Thánh Phước Thiện.

Đức Ngài nói:

Cơ quan này thuộc về Phước Thiện, nhưng đào tạo ra đây riêng biệt cho những người Phạm Môn ngày trước. Bởi muốn giữ cho trọn vẹn đường tu trong lúc loạn động mà không căn bản, cơ Thảo Đường lập không xong, nên khiến cho Trú về đây đặng tiếp tục lập cho thành.

Nguyên gốc của nó tại Phú Mỹ hồi lập Trường Qui Thiện tâm thần của Đạo bị Anh Đốc Phủ Ca làm cho náo động loạn thần không biết được con đường phải đi, nhưt là tội nghiệp cho Nữ Phái cần độ rồi họ trở lại, cho nên Trường Qui Thiện, cốt yếu qui tựu cả Nữ Phái lại đặng gìn giữ nguyên bốn chơn truyền của mình.

Rồi cùng nhau vô Thảo Đường lập căn cứ nữa mà không xong, vì Hội Thánh Phước Thiện rút về Tòa Thánh kế Bản Đạo bị đồ lưu, đến khi trở về đây qui tụ trở lại cũng chưa được, Trường Qui Thiện ngày nay tồn tại là chịu ơn của Hội Thánh và Quân Đội rất nhiều.

Ở nhà trong thời kỳ Nhật Bản, Trứ đã có làm rồi không tòng ai hết, kể nhà đương quyền Quan Sứ Pháp viết giấy hỏi vậy Qui Thiện có phải của Đạo hay không, mà chưa chấp Việt Minh và họ nhứt định đốt: Sự thật cũng có chứa bọn ấy mà vụ này phát giác là do nhơn viên dò thám biết rõ mà điếm chỉ, chừng Bản Đạo gởi thơ trả lời Trường Qui Thiện của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ và dưới quyền chỉ huy của Bản Đạo, họ mới buông tha cho khỏi tàn phá, tới sau nữa, Bản Đạo biểu Đại Tá Phương chiết ra một Bộ Đội gìn giữ.

Bản Đạo nói nhờ Hội Thánh nhờ Quân Đội là vậy, vì trước khi Bản Đạo về, nhà binh Pháp cũng có hỏi Hội Thánh nhìn nhận Trường này là của Đạo, nên mới còn đến ngày nay vậy. Thánh Thể Đức Chí Tôn duy có một không hai, nếu chia rẽ là tức nhiên Tả Đạo Bàn Môn, mà Tả Đạo do trước mắt xem thấy, biết bao nhiêu họ chia rẽ ra, hỏi ngày nay làm nên trò gì đâu? Họ chia rẽ họ sẽ chết, không chết cũng tiêu hủy.

Hội Thánh duy có một, dầu biến ra trăm hình, ngàn trạng cũng hườn lại chỉ có một chủ quyền là Thánh Thể Đức Chí Tôn đó thôi, hễ tâm ý muốn tạo ra đây dạng phân chia sẽ tiêu diệt nghe không, ngọn lửa hai lần muốn tiêu hủy Trường Qui Thiện là do nguyên căn

Trứ muốn chia rẽ, cái hại ấy cho tinh thần của Trứ đây, không phải Qua nói: Thánh Màng về nói những điều em dự định làm, những ý nghĩ em dự định thực hành.

Trứ, Qua hiểu em hơn hết, thầy em hiểu em mà, không lẽ Phối Thánh Màng cáo gian cho em, nó nói hết công chuyện với Qua, ở nhà em đã làm gì, và còn muốn làm gì nữa, tôi dặn một lần nữa vì Đạo của Chí Tôn có một, ai muốn phân chia lực lượng của Ngài sẽ tiêu diệt mà thôi, chẳng những tiêu diệt còn phải xuống Phong Đô đền tội nữa. Đạo biến ra trăm hình ngàn tướng vẫn dưới một chủ quyền của Chí Tôn.

Vậy Trường Qui Thiện đặt dưới quyền Hội Thánh Phước Thiện, Trứ từ đây lãnh trách nhiệm chức Đốc Trường, không gọi là Chủ Trường, trường này Bàn Cai Quản làm đầu, Bàn Cai Quản là Chủ Trường, tất cả tùng dưới quyền Hội Thánh Phước Thiện chưa hề rời Hội Thánh Cửu Trùng Đài vậy.

Thật ra quyền *Hội Thánh Phước Thiện về Hiệp Thiên Đài Pháp Chánh gìn giữ chơn truyền, Phước Thiện lo giáo hóa nhưn sanh, còn Cửu Trùng Đài có Hành Chánh giữ tài sản của Đạo. Vậy Phước Thiện, Trường Qui Thiện này duy để lo giáo hóa chúng sanh làm ra của mà thôi, chẳng đặng trâu của cải một ai hết, làm ra bấy nhiêu dùng bấy nhiêu, kỳ dư có ai thật hảo tâm hỷ cúng mới trâu vào sở của Trường, rồi phải phúc sự cho Hội Thánh Phước Thiện hay biết liền. Từ đây về sau sở phí huê lợi gì của Trường Qui Thiện cũng phải chạy tờ phúc cho Hội Thánh biết rõ, sổ bộ của trường tuy riêng biệt, nhưng phải do Hội*

Thánh cấm.

Tôi lập lại cấm đi tới xin thiên hạ, làm được thì làm, không thì thôi nghe chưa, ngày kia Qua về nhà Tịnh rồi, Qua cũng lập ra cơ quan Tịnh Thất cho Nam, Nữ mà lập rồi cũng để dưới quyền Hội Thánh. Mấy em thấy từ thứ thầy mấy em làm nô lệ cho Đạo, tạo ra bao nhiêu của cải, mà vẫn cúi đầu trước Hội Thánh, bởi quyền Hội Thánh là quyền thiêng liêng của Chí Tôn để tại mặt thể, nếu phân chia thì bị tiêu diệt, mà còn bị Phong Đồ dòm ngó nữa.

Lập lại lần nữa cả thầy phải nhớ đã nghe, Trứ lần này là lần chót. Qua nói với em, em không nghe thì chịu lấy trước mặt Bàn Cai Quản, trước mặt Hội Thánh Phước Thiện làm chứng. Từ đây kêu là Đốc Trường, không phải là Chủ Trường nữa, tức là Đốc Học Trường của mấy em đây, chúng ta làm đổ mồ hôi nước mắt mới tồn tại dạng đây.

Em trung thành với Qua, em thương Qua thế nào Qua biết lắm, nhưng đầu óc em dị hợm lắm. Qua đây còn phục Hội Thánh mà em chống thì tiêu hủy đã.

Trứ nói: *Bạch Thầy khi Thầy về con có làm tờ thú tội với Thầy rằng: Con không tùng Hội Thánh Saigon vì lòng con nghi ngờ đó thôi.*

Tại sao em nghi ngờ sự chơn giả, Qua biết rằng trong mười phần giả đó cũng có hai phần thiệt, dầu trong đám đó đều là kẻ lạ hết mà có một vị Giáo Hữu hay là Giáo Sư trong đó, Qua không dám nói là giả nữa. Thẳng như họ làm không nên thì vị Giáo Sư hay là Giáo Hữu đó sẽ chịu tội trước Tòa Tam Giáo Bát Quái Đài.

Em nên nhớ đây không ai đầu cáo em đâu, Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện cũng vậy, người đầu cáo em là Phối Thánh Màng.

Chúng em biết tại sao lập cơ quan ở Saigon không? Là vì Qua bị Pháp bắt, nên họ đòi Thầy họ về, cái khối oán dẫy dẫy kêu gọi toàn thể đứng dậy đó, mà làm chứng rằng họ làm có kết quả đó vậy.

Trứ bạch Thầy: *Vì Thầy ở bên có một mình, còn bên này làm sợ có hại cho Thầy chăng? Nên con không tán thành.*

Nếu vậy em không biết quyền của Chí Tôn ra thế nào sao? Qua biết chúng bắt mà ngồi đây cho nó bắt, nếu quả có sự gì hại đừng tu.

Bàn Cai Quản ra mời Hội Thánh Cửu Trùng Đài vào đây. (Hội Thánh Cửu Trùng Đài vào).

Thưa cùng chư vị Chúc Sắc Cửu Trùng Đài, Trường Qui Thiện của Hiệp Thiên Đài ngày nay đã hoàn thành, đặt có nơi phụ nữ tu chơn, và đặt dưới quyền Hội Thánh Phước Thiện, những gì nơi Trường Qui Thiện, Hội Thánh đã có nhiều công giúp đỡ bảo bọc nên Hội Thánh Hiệp Thiên Đài trình cho Hội Thánh Cửu Trùng Đài được biết về chánh quy của Đạo, cơ quan này không phải tư riêng phải tùng y luật lệ của Hội Thánh Cửu Trùng, Hiệp Thiên. Thảng ngày kia nó đi ngoài chơn truyền Pháp Chánh thì hai Đài có quyền giải tán.

Ngày nay tôi trình nó ra mặt công khai của Đạo thuộc Hiệp Thiên Đài Chương Quản, thảng ngày kia có phạm pháp luật hoặc chẳng noi theo chơn truyền của Đại Đạo

tự lập tôn chỉ khác, chúng ta có quyền giải tán.

Đức Hộ Pháp dứt lời thì nhạc trời và Đồng nhi ca mừng ơn Đức Ngài, trong lúc ấy Bàn Cai Quản và Đạo sở vào lạy mừng. Ngài nói:

Các em biết các em lạy Qua, Qua nguyện làm sao không? Qua nguyện với Đức Chí Tôn rằng: Các em con, chúng nó lạy đó là lạy Thầy chứ không phải lạy con, Thầy ban ơn cho chúng nó.

03 LỄ KHÁNH THÀNH TÂN DÂN THỊ “QUI THIỆN”

Đức Hộ Pháp Phủ dụ trong dịp Lễ Khánh Thành Tân Dân Thị (Qui Thiện) ngày 29-11 năm Giáp Ngọ (1954)

THƯA CÙNG CHƯ CHỨC SẮC THIÊN PHONG, CHƯ VIÊN QUAN QUYỀN ĐẠO VÀ ĐỜI, CÁC EM NAM, Nữ.

Mấy em đã đặng ân Thiêng Liêng ban thưởng do lòng đạo đức của mấy em, nên mấy được hưởng sự vinh dự hôm nay là lập một sự nghiệp hữu hình cho thiên hạ.

Qua nhớ lại khi Đức Chí Tôn vừa đến tức nhiên năm 1925 khi đó trong các Môn Đệ của Ngài, Qua chẳng biết mỗi người đã lãnh sứ mạng đặc biệt riêng nhau làm sao. Đức Chí Tôn đến với họ một cách riêng biệt thế nào Qua không hiểu. Chỉ Qua biết phận sự của Qua là Đại Từ Phụ giao phó với một lời yếu thiết như thế này:

Tắc, Đời quá khổ chẳng phải khổ về xác thịt mà thôi, mà lại khổ đến tinh thần nữa, nạn của nhơn loại tương tàn tương sát sắp đến. Thấy giao cho con một cây Cờ Cứu Khổ, chẳng phải cứu khổ tinh thần mà thôi, lại lẫn cả thể xác nữa. Trọng hệ hơn hết là điều ấy Thấy giao phó cho con, nhưng mà con phải hiểu: Có khổ về tinh thần mới biến sanh ra khổ của thể xác. Thấy nói rõ Thấy

giao cho một gánh Đạo và Đời.

Thật sự ra Bản Đạo xin thú thật, gánh của Đạo chẳng hề khi nào làm cho Bản Đạo khùng khiếp. Duy có gánh của Đời Ngài giao phó nó nặng nề hơn hết.

Mấy em Nam, Nữ nghĩ coi; một lời tiên tri trước kia nó hiện tượng hôm nay ra thế nào, mấy em biết cái quyền linh vô biên của Đấng cầm quyền thưởng phạt vô hình nó mạnh mẽ và chơn thật thế nào? Bởi cứ cho nên khi Đạo mới phôi thai thì các quý quyền toan diệt Đạo. Buổi sơ sanh Đạo yếu ớt, bạc nhược, ngu dại, dốt nát thế nào, nên bị nó giục cho thiên hạ dùng cả năng lực quyền hành của mình toan tiêu diệt cho kỳ đặng Đạo. Hồ đồ mưu chia rẽ làm cho trong Thánh Thể của Đức Chí Tôn phải ly tán, Anh nghịch Em, Em bất hòa với Anh, cả nền Đạo chình nghiêng đảo ngược. Gánh một chức vụ Hộ Pháp cầm cả Luật Pháp của Đạo, không lẽ Qua ngồi ngó đặng chịu tội cùng Đức Chí Tôn. Qua phải tìm phương giải quyết đem chữ Hòa của Đức Chí Tôn muốn ấy đặng làm căn bản. Bởi cứ cho nên mới sản xuất ra Phạm Môn và Qui Thiện.

Thiên hạ nói Qua lấy Tộc Qua là Phạm, tức nhiên lập cái đảng phái cho họ Phạm. Qua hỏi: Thiên hạ đã tuyên truyền dối trá ấy đặng đánh đổ cả uy tín của Qua như thế nào, Qua chưa hề trả lời cho ai hết, dầu cho quyền hành buổi nọ rất mạnh mẽ đòi phen đem đến Luật hình, mà chính mình Qua cũng chưa nói cho họ biết nghĩa lý Phạm Môn là gì?

Hôm nay mấy em biết chưa? Có lẽ phần nhiều mấy

em đã biết, Phạm ấy là Phật, **Phạm Môn là cửa Phật, nói rõ hơn nữa là cửa Tu Chơn của Đạo, cửa Bảo Thủ Chơn Pháp của Chí Tôn.** Còn Qui Thiện thế nào Qua chưa nói ra cho thiệt tướng.

Thiên hạ đều hung bạo, vì lẽ hung bạo làm cho anh nghịch em, em hận anh, trong cửa Đạo không có một vẻ chi là Đạo hết. Lập trường **Qui Thiện là cốt yếu đem lòng lành của toàn thể con cái Đức Chí Tôn hiệp nhưt cùng nhau làm một đảng bảo thủ Chơn Truyền của Đạo.** Buổi đầu tiên nó sản xuất tại nơi Mỹ Tho, Qua lập “**Khổ Hiền Trang**” mấy em biết hai chữ Khổ Hiền ý định Qua thế nào không? Trong bảy mươi hai anh em chung sức cùng nhau mà làm đầu trường Qui Thiện ấy là Đinh Công Trứ vẫn là một trong đó vậy. Nhờ cả sự giáo hóa của Qua cái nghĩa lý tối yếu, tối trọng của Chơn Pháp Đức Chí Tôn Qua giao lại cho nó, để làm thế nào cho thiên hạ hết thống khổ về tinh thần lẫn vật chất. Sự biết Đạo của Đinh Công Trứ là vậy.

Tưởng cũng như Qua đã bị các nạn nhân của các lực lượng quyền Đạo luôn quyền Đời.

Buổi nọ thiên hạ tuyên truyền dối trá thì Đinh Công Trứ cũng bị nạn ấy. Qua đã bị thiên hạ chê là lo Đời hơn lo Đạo, thì Đinh Công Trứ cũng vậy, thiên hạ nói nó cũng như Qua lo Đời hơn lo Đạo.

Mấy em ôi! Trong buổi phong ba bão táp, nhưn loại ở trong sông mê bể khổ, một con thuyền Bát Nhã chưa tạo thành đảng độ rồi họ, ít nữa mấy em cùng Qua cố gắng tạo cho thành đảng cứu vớt khổ não của họ đảng

bấy nhiêu hay bấy nhiêu.

Thiên hạ thấy mấy em khổ não, cái khổ ấy nó đã làm cho Qua đổ biết bao nhiêu giọt huyết lệ từ khi mới biết Đạo.

Tân Dân Thị chính của mấy em tìm phương chui đụt, tìm phương giải khổ cho mấy em. Mấy em được hạnh phúc hay chẳng là do lòng đạo đức của mấy em. Qua còn sống đây thì Qua cũng lo tạo dựng mây may hạnh phúc cho mấy em. Tạo hạnh phúc ấy chỉ có một đường lối duy nhất là Qua làm sao cho mấy em giải khổ, phận sự Thiên Liêng của Qua là vậy.

Trong Bí Pháp Qua viết chữ Hòa, nơi Tân Dân Thị nhờ chữ Hòa mà thêm lòng yêu ái. Qua gởi hai chữ Hòa Ái nơi lòng của mấy em đó vậy. Qua cầu xin mấy em có một điều là chung sức cùng nhau đặng tạo hạnh phúc cho nhau.

04 TRÍ HUỆ CUNG THIÊN HỈ ĐỘNG LÀ CỬA THIÊNG LIÊNG HẰNG SỐNG CỦA CÁC ĐẰNG CHƠN LINH

Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Trí Huệ Cung, Ngày 26 tháng Chạp năm Canh Dần (1950).

HÔM NAY LÀ NGÀY THUYẾT ĐẠO TRỌNG YẾU, CẢ THẦY RÁN ĐỂ Ý NGHE CHO RÕ, ĐỪNG ĐỂ rồi sau hối hận, Bản Đạo xin cả thầy lắng lắng nghe cho rõ.

Trước khi mở lời, Bản Đạo cảm ơn toàn thể con cái Đức Chí Tôn nam, nữ nhưt là để lời yếu thiết nông nân cảm ơn Thánh thể của Ngài tức nhiên Hội Thánh.

Các bạn, ngày nay Bản Đạo tạm giải chức Hộ Pháp; giờ phút này là người bạn tu của các bạn mà thôi. Bản Đạo tạm giải chức Hộ Pháp đặng đến với các con cái của Ngài, với một tình nông nân, Hộ Pháp cũng là người bạn Thiêng Liêng về phần hồn với con cái của Ngài.

Trí Huệ Cung là một cơ quan tận độ chúng sanh đã xuất hiện nơi cửa Đạo Cao Đài này. Bản Đạo nói rằng: nó không phải của ta, của đặc biệt của chúng ta, mà nó là của toàn thể nhưn loại nơi mặt địa cầu này; bởi nó tượng trưng hình ảnh Chí Linh Đức Chí Tôn

nơi thế này, mà hễ tượng trưng hình ảnh Chí Linh tức nhiên không có quyền nào nắm nó được, vì nó là của đặc biệt của toàn thể nhưn loại, tức nhiên toàn thể con cái Đức Chí Tôn. Nó không có phép phân biệt đảng phái, Tôn giáo hay nòi giống nơi mặt địa cầu này.

Cửa *Thiên Hi Động* là cửa Thiêng Liêng Hằng Sống của toàn thể các đảng chơn linh, nên nó không chịu thúc phược hay là nô lệ cho một tư tưởng nào, hơn là tượng trưng cái quyền vô tận, vô đối của Đảng Chí Linh, hằng tạo dựng đại nghiệp cho con cái của Ngài nơi mặt địa cầu này, tức nhiên toàn thể nhưn loại đó vậy.

Nó đã đến, đến đặng chi?

Đặng làm bạn chí thân cùng toàn thể con cái của Ngài, thì nó phải có độ lượng yêu ái nồng nàn nó không phân biệt tư tưởng hay hình thể, nếu nó có còn tư tâm để cả tinh thần nơi một chủ hướng nào, thì nó đã phạm quyền vô biên của Đức Chí Tôn tại thế đó vậy.

Ấy vậy, toàn thể con cái của Đức Chí Tôn, các bạn đồng cùng Bản Đạo không phân biệt đảng phái hay nòi giống tư tưởng nào, Bản Đạo đã thọ mạng lệnh Đức Chí Tôn đến làm bạn với các con cái của Ngài, nhưt là Cửu nhị úc Nguyên Nhân tỉnh mộng lại. Những hình thể của thiên hạ đã do nơi trí óc con người từ thử đến giờ, chưa có ai đặng quyền nắm cơ giải thoát, thì giờ phút này Cửu nhị úc Nguyên Nhân vẫn còn đọa lạc.

Bản Đạo cả tiếng kêu con cái Đức Chí Tôn nhưt là Cửu nhị úc Nguyên Nhân tỉnh mộng lại, ngó nơi

Trí Huệ Cung phải vào cửa ấy mới đoạt đặng mà thôi, đoạt cơ giải thoát đặng, mới nhập vào cửa Thiêng Liêng Hằng Sống mà Đức Chí Tôn đã tạo dựng riêng biệt dành để cho mọi người.

Lynda_google_docs_essential_training_tutorial

05 LỄ KHÁNH THÀNH NỮ ĐẤU SƯ ĐƯỜNG

Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Ngày 15-08 năm Tân Mão (1951)

MẤY EM, QUA ĐÃ CÓ NÓI CÁ CÔNG NGHIỆP CỦA MẤY EM CẢ SỰ KHÓ NHỌC CỦA MẤY em đều đổ trút lên lưng Qua hết. Đó là cao thượng của mấy em hơn hết.

Thưa cùng Hội Thánh nam, nữ các cơ quan, hồi tưởng lại hai mươi mấy năm trước khi Đức Chí Tôn đến cùng chúng ta, cầm cây linh bút của Ngài tạo nên Chơn giáo. Ông đến với một thân già nghèo của Ông, chính mình Ông khai rằng: Ông là một Ông già nghèo Ông nói: “*Trời trời mình không mới thiệt bản*”. Ông đến cho ta một danh thể là lập Hội Thánh cho con cái của Ông, nhưng Ông còn cõi được con Bạch hạc ở trên mây trắng, còn Thánh Thể của Ông ở ngoài mưa nắng cũng không được nữa, nó khó lắm đó vậy, tình trạng rất khó khăn, Ông đến với một thân nghèo để tạo dựng Thánh Thể cho con cái Ông. Mà ôi thôi! Dám Thánh Thể của Ông nó cũng nghèo nữa, nhưng mà cái nghèo đó chúng ta có một năng lực cao thượng vô giá không thể tưởng tượng được. Có lẽ cả thầy đều ngó thấy buổi phôi thai, là khi Đền Thánh mới tạo, con cái của Ngài phải chịu biết bao nhiêu khổ hạnh, ăn thì bữa đói bữa no đặng tạo dựng Đền Thánh,

đến bây giờ thành tướng làm cho vạn quốc ngó thấy trông vào đều khen ngợi, đó là khối muối của sấp nhỏ trở nên hình đó, do sự nhẫn nại nhọc nhằn của sấp nhỏ mà nên đại nghiệp ngày nay đó vậy.

May thay, đám con chí hiếu của Ngài trước sao sau vậy, liều mảnh thân phàm nầy làm con tế vật cho Đạo.

Cả thầy Hội Thánh tưởng lại coi tạo dựng một dinh thự Nữ Đầu Sư Đường như vậy chỉ có 250.000\$ (hai trăm năm chục ngàn đồng bạc chẵn) có tay thợ nào dám làm không? Tôi dám chắc không dám, bởi vì giọt mồ hôi nước mắt của sấp nhỏ nó đổ vô trong này bằng ba lần như vậy, đó chỉ có nhờ thiên hạ cho mớ vật liệu hòa với giọt mồ hôi đám sấp nhỏ mà nên hình tượng đó vậy. Các con, các em để ý coi Ông già đó, Ông không chịu thiếu nợ ai hết, công nghiệp của mấy em, Ông trả nơi thế nầy không đặng thì về cửa Thiêng Liêng Hằng Sống Ông cũng trả cho được Ông mới nghe. Các con đã ngó thấy, những đứa con hiếu hạnh của Ông giờ phút nầy có biết định phận của nó thế nào đối với Thánh Thể. Mấy đứa trong Quân Đội bây giờ là ai? Là đám công thợ buổi trước tạo dựng nghiệp Đạo rồi nó còn hy sinh xương máu bảo vệ đại nghiệp cho con cái của Ngài nữa, đương đầu với những trở lực oai quyền hiện giờ nó nuôi lại em nó chia từ miếng cơm manh áo cho mặc.

Cả đại nghiệp nầy là nhờ đám con chí hiếu của Ngài tạo dựng nên, chớ tôi không làm gì được hết, chỉ có là đốc thúc vô cho chúng nó làm chớ thân nầy ôm viên gạch cũng không nổi. Bản Đạo chỉ mong có một điều là

toàn thể con cái của Ngài nam, nữ mỗi ngày đều tưởng tượng đến công khó nhọc anh em nó, khó nhọc của đồng bào toàn thể nước nhà nòi giống đã tạo dựng nên nghiệp ấy, lấy cả sự nghiệp này làm môi giới, giữ đạo đức làm bùa hăng tâm, thương yêu với nhau giữ nghĩa với nhau cho đến bảy trăm ngàn năm (Thất ức niên) theo lời của Đức Chí Tôn đã định, dầu Bản Đạo còn ở đây hay về cõi Hư Linh Cung ấy an lạc đi nữa, cũng nhớ đến đại nghiệp con cái của Ngài và Bản Đạo dám đại ngôn với Ngài rằng: Con cái của Ngài giữ tâm chí hiếu với Ngài và đối với Phật Mẫu cũng vậy.

06 HỘI VỀ VẤN ĐỀ PHẠM PHỦ TỬ

*Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Trí giác Cung ngày 25 /02
năm Nhâm Thìn (1952).*

N GÀY HÔM NAY BẦN ĐẠO VÀO HỘI ĐÂY CHẮNG PHẢI LẤY DANH THỂ HỘ PHÁP, CHỈ LẤY DANH thể Phạm Công Tắc mà thôi. Bần Đạo đến giữa Tông Đường của Bần Đạo, lấy một tình anh em cốt nhục mà thôi.

Chỉ định về Đạo, Phạm Thủ Từ cốt yếu là do ông anh thứ bảy của Bần Đạo và chị thứ sáu của Bần Đạo để xướng, Bần Đạo để trọn quyền cho hai người ấy, chúng ta có thể gọi là đàn anh chị, phần niên kỷ, phần tâm đức đối lại Tông Đường ta thế nào, Bần Đạo giải quyết để trọn tín nhiệm trong hai người ấy, thiết hiện cho được một Đạo Nhơn Luân của chúng ta. **Chữ hiếu là đứng đầu hết không trọn hiếu không thể gì làm mọi điều khác được**, chúng ta muốn có một nghiệp Đạo của mình cho đặng tận thiện tận mỹ vĩ đại, có thể nói rằng ta muốn cho danh thể tồn tại nơi mặt thế này bên bí lâu dài; đại nghiệp thiết của chúng ta là đấy. Về nghiệp đạo đức tinh thần các bậc tiền bối của ta có nói rằng: **“Lập thân hành đạo dương danh ư hậu thế”**, ta có thể làm Đạo lập thân danh ta được mà phải có hiếu trước đã, do trọn hiếu mới làm

được vậy. **Hiếu là căn bản đầu tiên hơn hết.** Phạm Thủ Từ chúng ta mà tạo dựng được có nhiều điều ích lợi một trong Tông Phạm ta còn ở rải rác khắp nơi; cả thầy đều biết rằng dòng Phạm Vi, dòng Phạm Đăng, tưởng không ai còn lạ gì. Dòng họ Phạm ấy đã có phủ thờ tại kinh đô Triều Nam ta bây giờ, thì trong kiến Phạm của chúng ta từ Nam chí Bắc rải rác rất nhiều. Chúng ta không kể Tông Đường chúng ta do nơi Bắc Việt, tức nhiên do nơi bên Tàu sản xuất ra. Tông Đường của chúng ta còn nơi Bắc Tam Tỉnh tức nhiên nước Tàu máu mủ của chúng ta còn trong đấy.

Tạo Phạm Phú Từ chẳng phải riêng trong cửa Đạo hay nội trong nước Việt Nam mà thôi. Chúng ta có thể ngó tới Bắc Việt, ngó tới Trung Hoa, Tông Đường của ta ở mé biển nữa thành thử một cơ quan vĩ đại. Miếng gạch đầu tiên chúng ta để đây chẳng qua một cục gạch đầu tiên mà thôi, Bản Đạo dám chắc tương lai phủ thờ, giờ phút này nếu như quả chúng ta tin rằng đặc ân Đức Chí Tôn ban thưởng, trong Tông Chi máu mủ của chúng ta lại xuất hiện ra một người cầm giềng mối Đạo, một người có thể nắm trọn cả cửa Đạo là một nền Đạo Tổ Tiên nước Việt Nam để lại, tối cổ, con người đủ biết đặc ân cao trọng quý hóa chẳng cần khoe khoang.

Tông Đường họ Phạm không thiết hiện ra được thống nhứt cả Tông Đường lại, đem chữ hiếu đặt nêu lên cho cả thầy bá tộc kia coi gương làm theo. Bản Đạo dám chắc một điều chúng ta dở quá, chúng ta thất phận đối với Thế Đạo chúng ta mà chớ, có sang cả, vinh hiển,

cao trọng một mớ anh em, còn phần nhiều nghèo hèn, khó khăn khổ não, chúng ta không thể chối được. Nếu chúng ta tạo Phạm Phủ Tử là nhà chung của họ trong thời kỳ này, đặng sau con cháu của dòng họ chúng ta nó đã có một đại nghiệp đặng làm trụ cột cho nó. Nó thấy Tông Đường của nó không hèn hạ, nó tự an ủi tự nắm phần sống một cách chơn chánh quý hóa không đến nỗi sa đọa thấp hèn. Cả Tông Đường chúng ta khỏi khổ nhục trông thấy nó vô nhân nghĩa. Được đại nghiệp này để gì nó bỏ Đạo, dám chắc không khi nào miếng gạch đầu tiên này thất bại bao giờ, tôi dám chắc như thế và toàn cả Tông Đường ta trông mong lẽ đó lắm. Biết Đạo, chúng ta làm đây vì hiếu mà làm và thật hành đại nghĩa đối với cốt nhục Tông Đường chúng ta.

Ấy vậy giờ phút này chúng ta vì hiếu nghĩa mà làm. **Hiếu nghĩa là đầu hết của các mối Đạo đó, hiếu nghĩa mà thiệt hiện không đặng, đứng trong cửa Đạo cũng như hình gỗ, dám chắc không bao giờ hữu dụng được.** Đứng trong cửa Đạo bền vững hay chẳng là do trường học trong Phủ Thờ này. Trường học đầu tiên vô trường học Đạo lập thân danh để lại hậu thế, dìu dẫn Tông Đường vinh quang vô tận, Đức Chí Tôn đã có ban rồi. Chúng ta có thể đối với nhau cho bền vững, nắm cả ân điển Thiêng liêng đặc biệt của Ngài ban cho trong cửa họ Phạm, nắm vững chắc hạnh phúc đời đời, được hạnh phúc biết bao nhiêu mà nói. Hạnh phúc Tông Đường biết bao nhiêu to lắm, làm cho cả thầy đều thấy, trong bá tộc kia làm theo, hay, hay là dở, mấy em vẽ nét mực đầu tiên đi.

Ấy vậy, giờ phút này mấy em Tông Đường của bá Tộc làm dở cả, cả thầy đều dở, chẳng có Phú Thờ, thờ Tông Tổ của mình mãi mãi không cùng. Cho tới giờ phút này mấy em coi thiên hạ đảo ngược, nhưng cả cái khuôn khổ Tông Đường bên Tàu vẫn giữ nguyên vẹn một cách vững bền không lay động gì hết, thấy có Đạo, thấy Đạo một cách đạo tâm. Kiến họ Phạm đã vững chắc vì thấy kỹ trong khuôn khổ Tông Đường trọn nghĩa bền vững không xao xuyên, thì không lực lượng gì hủy diệt dòng họ này được.

Từ trước đến giờ Đạo Cao Đài lấy Tông Đường làm nền móng cho Đạo Cao Đài, từ đây sẽ càng mạnh mẽ hơn nữa, sẽ càng cao trọng hơn nữa. Không vì Đạo mà vì Tông Đường ta tạo dựng rồi bá Tộc kia cũng làm, ngày kia ai không Đạo họ cũng về Tộc họ. Luôn dịp mấy em tạo Phú Thờ này công nghiệp mấy em đối với Đạo Cao Đài một cách gián tiếp đó vậy, mấy em không thất Đạo, một gương vĩ đại đối với Đạo mà chớ.

Một điều cốt yếu hết thầy để trọn quyền cho mấy em bàn tính công cử với nhau, kể từ hôm nay chúng ta hội với nhau trong gia đình này, gia phổ của mình khai nạp, mỗi người đến nạp gia phổ đem vào cuốn Livrét chung.

07 LỄ KHÁNH THÀNH ĐỀN BÁO QUỐC TỬ

*Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Báo Quốc Tử Ngày 16 tháng 8 Ất Mùi
(01-10-1955).*

BẢN ĐẠO XIN TRÂN TRỌNG ĐỂ LỜI CẢM ƠN QUAN KHÁCH QUYỀN ĐỜI VÀ CHÚC SẮC THIÊN Phong của Hội Thánh Cao Đài cùng Quân Đội Quốc Gia đã có hiện diện nơi đây, đặng giúp cho Lễ Khánh Thành Đền Báo Quốc Tử thêm phần long trọng.

Các Ngài cũng như Bản Đạo đã chung chịu một tình trạng đau thảm, sau 80 năm nước nhà bị lệ thuộc, 80 năm dài đắng đắng, nỗi thương đau khổ của toàn quốc, mong mỗi đặng ngày quật cường cứu quốc, thì công cuộc tranh đấu thời gian dài đắng đắng ấy, biết bao nhiêu bực tiền bối ái quốc chơn thành, đã chịu lắm nỗi hy sinh cho vận mạng Tổ quốc giống nòi.

Tiếp tục công trình vì dân vì nước ấy, chủng tộc đồng bào ta cùng con đường đấu tranh chánh nghĩa duy có một, nhưng phương pháp tranh đấu bất đồng mới khiến gây nạn nổi da xáo thịt.

Những danh nhân chí sĩ, vị quốc vong thân ta chỉ được quý danh quý tánh thờ phụng tôn sùng đã đành, còn những vị anh hùng vô danh vị quốc, có lẽ ta phải mang

một tội tình cùng họ vì ta không nghĩ đến việc hy sinh công danh và xương máu cao cả của họ. Còn những chiến sĩ đương xông pha nơi chiến địa buổi hôm nay cũng thế ta chỉ biết danh tánh của họ một phần ít còn quên lại là phần nhiều, bởi có họ phải bị thân danh mai một.

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ tức là Đạo Cao Đài chỉ cho phép những Tín đồ của mình phụng sự quốc gia và chủng tộc Việt Nam, chớ không phân biệt màu sắc Đảng Phái.

Nơi Đền Thờ này, các Ngài đã thấy Linh Vị của mấy vị Cựu Hoàng và Kỳ Ngoại Hầu Cường Để, xin các Ngài đừng lầm tưởng rằng: Đạo đã xu hướng theo thuyết «**Bảo Hoàng**» mà kỳ thật các Đấng ấy, chỉ liệt vào hàng trung quân ái quốc của xã hội Việt Nam mà thôi.

Vì công nghiệp của họ tranh đấu giải ách lệ thuộc cũng đồng cùng các chiến sĩ cách mạng khác kia vậy.

Tưởng niệm tới Lễ ấy, nên Hội Thánh mới quyết định lập Báo Quốc Từ thờ trọn cả các Vong Linh của các Anh Hùng Chiến Sĩ, Cứu Quốc Công Thần cùng là Trận Vong Chiến Sĩ.

Tưởng khi các Ngài cũng đã rõ cả hành tàng của Đạo. Từ ngày xuất hiện Đạo nhà của ta trước đã rồi sau mới biến thành nền nền Tôn Giáo quốc tế, vì tư tưởng Đạo giáo khoan hồng của Tổ Phụ chúng ta, mới đem phương pháp tín ngưỡng duy nhất mối Đạo thờ Trời và Người của Tổ Phụ ta noi truyền từ trước. Ấy vậy đã nói rành Đạo nhà ta trước đã thì ta cũng phải vì nhà của ta là Tổ quốc và nòi giống Việt Nam đặng phụng sự trước,

hầu định tinh quốc hồn, thống nhất tinh thần và năng lực trong cuộc Đại Đoàn Kết của khối Quốc Gia mới đủ phương cứu nguy cho Tổ Quốc.

Biết đâu gương mẫu ấy, nếu ta thực hiện ra được, nó sẽ không thành một phương pháp duy nhất cho các Quốc gia nhược tiểu một phương châm duy nhất đặng tranh thủ tự do độc lập cho họ, quan niệm tưởng đến công trình tranh đấu của đàn anh may ra nó sẽ an ủi và giúp tâm cho các bạn, đồng thời phục vụ cho Quốc gia xã hội.

Trái lại, nếu ta vô tình lãnh đạm để cho họ phải chịu mai một thân thể lẫn tâm hồn, thì cái tội của ta vong ân bội nghĩa không cãi chối. Hôm nay các anh linh chư vị anh hùng tiền bối và hậu bối đang ngự trị trong khối Quốc hồn của ta và đang vợ vãn bên ta.

Giờ phút Thiêng Liêng nầy. Bản Đạo xin cả các Ngài hiệp tâm làm một cùng Bản Đạo thành một khối tưởng niệm duy nhất đặng cầu xin các Đấng ấy giúp cho nòi giống ta khỏi cơn ly loạn, cốt nhục tương tàn đặng đem hạnh phúc hòa bình lại cho nước nhà và cho toàn thiên hạ.

08 CÁI QUÍ TRỌNG CỦA ĐẤT THÁNH ĐỊA

*Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Đền Thánh ngày 19 tháng 7
năm Canh Dần (1950)*

LỜI DẠY CỦA ĐỨC HỘ PHÁP CĂN DẶN CÓ MỘT ĐIỀU NÊN ĐỂ Ý LÀ LÀM SAO NGÀY QUI LIỄU, GỞI thánh cốt tại đất Thánh Địa vì trái địa cầu 68 này không có chỗ đất nào quý hóa cho bằng đất Thánh Địa, nếu để được cốt hài nơi đây rồi thì rất hạnh phúc cho tương lai con cháu.

Cái quý trọng của đất Thánh Địa, là có Lục Long phò ấn nên Đền Thánh nằm ngay trung tim của 6 con rồng doanh lại.

Dầu nơi Cực Lạc cũ, hay đất mới cùng là Nghĩa Địa; đất 50 mẫu ở Long Thành cũng vậy, Bản Đạo đã biết bên nước Tàu; hễ ông, bà, cha, mẹ họ có qui, họ quàng lại để chọn ngày hoặc chỗ đất tốt có hàm rồng, dầu phải 5, 3, năm họ cũng đợi kiếm được mới làm lễ an táng, vì bên nước Tàu có nhiều nhà biết thiên văn, hay khoa coi bói họ giỏi.

Phần nhiều là các nhà giàu có hay chọn lựa. Ngày nay dân tộc Việt Nam có phước Chí Tôn đã tiên định cho dòng giống Lạc Hồng sẽ hưởng điều phúc hậu tương lai, ai có duyên mà về đây gởi cốt hài là có phước lắm vậy.

09 KHÁNH THÀNH VĂN PHÒNG BAN QUẢN TRỊ CHỢ LONG HOA

Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo ngày 15-7 Quý Tỵ (1953)

NẾU NHƠN LOẠI BIẾT TRỤ CẢ ĐỨC TIN LẠI LÀM MỘT KHỐI THÌ KHÔNG CÓ CHUYỆN GÌ MÀ nhơn loại không làm đặng. Bản Đạo nhận thấy được cái sự nghiệp kinh doanh do tinh thần đoàn kết, cái đời sống an nhàn no ấm do công bình nhân ái của mấy em tức là Bản Đạo đã được hưởng một phần hạnh phúc tại thế đó vậy.

Qua năm tới đây, Bản Đạo rất trông cậy ở lòng nhiệt thành của toàn thể hãy giúp cho Ban Quản Trị và Hội Thánh hoàn thành Chợ Long Hoa thiệt (vì hiện giờ chỉ là tạm thời). Khi thiệt thọ rồi Bản Đạo dám chắc rằng đời sống của mấy em sẽ tăng thêm không biết bao nhiêu tươi đẹp nữa và ngôi nhà chung của chúng ta là một Tông Đường để đào tạo đám thơ sinh tiếp tục làm Thánh Thể Đức Chí Tôn thừa chí đem hết năng lực, tâm tình đặng cứu khổ chúng sanh.

10 PHỦ DỤ TRONG LỄ KHÁNH THÀNH VĂN PHÒNG BAN QUẢN TRỊ LONG HOA THỊ

*Đức Hộ Pháp đề lời phủ dụ trong cuộc Lễ Khánh Thành Văn phòng
Ban Quản Trị Long Hoa Thị ngày 16 tháng 7 Quý Tỵ (1953)*

TRƯỚC KHI MỞ LỜI BẮN ĐẠO XIN ĐỀ LỜI CẢM
ƠN CÁC CHỨC SẮC THIÊN PHONG, CÁC SĨ QUAN,
các nhà cầm quyền của cơ quan Chánh Trị Đạo.

Bắn Đạo khi nãy tới giờ nghe mấy em tỏ cái tình cảm đối với Bắn Đạo. Về mặt công nghiệp con con phận sự Thiêng Liêng của Bắn Đạo phải làm. Nhứt là mấy em nam nữ lưỡng phái, các con cái yêu dấu của Đức Chí Tôn phải hiểu rõ sứ mạng Thiêng Liêng của Bắn Đạo là gì? Rồi mấy em mới đủ tinh thần nghị lực định quyết cái phận của Đạo đối với Đời.

Giữa thế kỷ 20 này cả tinh thần toàn thể như loại nơi mặt địa cầu này bị thuyết duy vật đã làm cho họ điên đảo cả tâm hồn, nếu Bắn Đạo không nói rằng: Như loại trong buổi này bị thống khổ về tâm hồn thì không buổi nào đã có, Đức Chí Tôn đến cũng vì lẽ như loại thống khổ ấy. Ngài đến lấy Quốc Đạo của toàn thể mấy em, của Tổ Phụ mấy em để lại tức nhiên là Đạo Nho đó vậy.

Thật, Bắn Đạo không có ngờ một văn hiến một

phong hóa cổ truyền quý hóa Tổ Phụ mấy em đã để lại cho mấy em, ngày hôm nay nó trở thành một cái báu vô giá cho nhơn loại. Thật, Qua không có buổi nào tưởng đến, rồi về phần tâm hồn về phần trí thức tức nhiên phần hồn của nhơn loại.

Bần Đạo tưởng Đức Chí Tôn đã đến cho nhơn loại một hườn thuốc phục sinh của họ do nơi kho vô tận Tổ Phụ của mấy em để lại tức nhiên Đức Chí Tôn đến lấy Nho Tông đặng chuyển thế, ngoài ra nữa Đại Từ Phụ lại lập Hội Thánh.

Hôm nay Bần Đạo đứng đây nói rõ Hội Thánh của Ngài là gì? Bần Đạo đã nói rằng: **Vì nhơn loại thống khổ nên Đức Chí Tôn đã đến đặng chia khổ cùng con cái của Ngài. Hội Thánh đến thay thế hình ảnh xác thân của Ngài, chung khổ cùng con cái của Ngài lẽ dĩ nhiên là vậy.** Biểu sao Ngài không giao Hội Thánh của Ngài. Nhứt là từ ban sơ tới giờ. Bần Đạo là người biết điều ấy hơn hết. Ngài giao cái cơ cứu khổ cho con cái của Ngài thay thế hình ảnh cho Ngài đặng chia khổ cùng con cái của Ngài.

Thầy đã nói: Dưới bóng cờ cứu khổ của Đức Chí Tôn tức nhiên cả Chúc Sắc Thiên Phong cả Cơ Quan Chánh Trị Đạo, Bần Đạo đã đào tạo sứ mạng trọng yếu hơn hết là làm thế nào cho mấy em hưởng đặng hạnh phúc giảm khổ, Qua nói thật, có chứng Ngài Trần Khai Pháp ngồi đây: Qua buổi nọ Đạo đương nghèo khổ hèn tiện bị mọi nỗi áp bức khó khăn, biết phận hèn hạ Bần Đạo để cả tiếng nói ngay cùng Chánh Phủ Pháp rằng: Ngày giờ

nào toàn thể con cái Đức Chí Tôn đạo còn nghèo khổ thì ngày giờ ấy Bản Đạo không biết tội tình gì khác hơn là làm cho họ sống với mọi nỗi vinh quang hạnh phúc. Mấy em trong buổi nghèo khổ kia thấy bắt gió nắn hình mà Bản Đạo còn cố làm thay, hưởng chi hôm nay đã chung về ngôi trong lòng của Đức Chí Tôn, tức nhiên ngôi nơi Đền Thánh, chung vào trong lòng yêu ái của Ngài, phận sự của chúng Qua bảo vệ sự sống của mấy em cho đặng hạnh phúc là phận sự trọng yếu của cả Chúc Sắc Thiên Phong Lương Đài đó vậy.

Hôm nay Qua đã đặng hạnh phúc, hân hạnh được cả toàn thể Thánh Thể của Đức Chí Tôn giao phó cái sứ mạng trọng đại của Hội Thánh. Qua tạm làm Anh Cả của con cái Đức Chí Tôn hôm nay, thì mấy em thử nghĩ, cái đó làm cho Qua đã lo lắng quá lẽ mà chớ! Qua chỉ sợ cho mấy em, đời của mấy em hèn.

Hôm nay sau chỉ có 2 năm Qua còn nhớ lại, khi Qua ra khỏi nhà Tịnh Trí Huệ Cung, về nơi đây Qua ban phép lành nơi Chợ Long Hoa là ngày mồng 2 tháng 5 năm Tân Mão khởi sự làm Chợ Long Hoa thì tháng 7 năm Tân Mão cho tới tháng 7 này thật ra chỉ có 2 năm mà thôi. **Mấy em coi cái đức tin của con người, nếu mà nhưn loại trụ cả đức tin lại làm một khối thì không có gì mấy em làm không làm đặng**, Qua vẫn biết cả cái sự nghiệp kinh dinh do tinh thần hoạt bát của mấy em, làm cho Qua được hưởng hạnh phúc trước mắt, cái đền ơn rất trọng hậu của mấy em đối với Qua đó vậy.

Thử nghĩ, mấy em ban thưởng cho Qua có hơn điều

ấy chẳng? Không, Qua chỉ ước một điều là mỗi nhà của mấy em đều đủ sống hạnh phúc nuôi sắp nhỏ, nuôi cho ăn học, làm thế nào cho cả gia đình của mấy em được vinh hiển, sang trọng, Qua sở vọng hơn hết là điều đó.

Chợ Ngã Năm mấy em đừng tưởng có phép tắc huyền bí, Qua chỉ thấy chợ Ngã Năm rất sung túc mà lại ảm thảm chật chội, Qua chỉ biết rằng: Cái tinh thần của mấy em đi cao tiến triển mạnh, hơn nữa mấy em do vị tổ chức của mấy em mà thôi, đủ thấy chợ Ngã Năm thế nào? Đủ địa thế phương tiện hoạt động vĩ đại hơn nữa.

Vì cơ cho nên Qua mới lấy khu rừng 47 mẫu, từ thử chưa có chợ nào có đặng 47 mẫu, mấy em ngó thấy chừng vài năm nữa đây sẽ chật hết, Qua đã ngó thấy chen chúc với nhau rồi đó, Qua liệu phương làm sao mở mang rộng ra nữa cho mấy em. Nếu Qua nói một điều trọng yếu của Qua hơn hết, trong năm tới đây mấy em giúp Ban Quản Trị; cả toàn thể con cái Đức Chí Tôn nơi Chợ Long Hoa, giúp thuế cho Hội Thánh làm thành tựu cái chợ thiệt, mấy em sẽ ngó thấy một cái hoạt động vĩ đại mà mấy em làm thành chợ Long Hoa thiệt, thiệt thọ rồi cái sự sống của mấy em, Qua dám bảo kê rằng: Nó sẽ tăng thêm không biết bao nhiêu nữa mà chớ, mà hễ cái sống của mấy em mạnh mẽ chừng nào thì tương lai của đoàn hậu tấn Qua giao phó sẽ được bảo đảm chừng nấy. Qua mơ ước sao, mọi nhà của Tông Đường mấy em trẻ thơ sinh sau kia là con cái của mấy em đào tạo nên, đặng một ngày kia nối cho chúng Qua tiếp tục làm Thánh Thể của Đức Chí Tôn thừa chí đem hết năng lực tâm tình của nó, đặng cứu khổ

thiên hạ, ấy là điều mơ ước của Qua. Điều Qua mong ước
mấy em giúp nó đặt định lương lai cho Đạo.

Mấy em nhớ rằng: Cái vinh quang Tổ Phụ của mấy
em đó vậy.

LỜI THUYẾT ĐẠO CỦA ĐỨC HỘ PHÁP
Ý NGHĨA SỰ HÌNH THÀNH
CÁC CƠ QUAN TRONG
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ